

μηχανική κατεργασία τοῦ ἐδάφους. 3) Ἡ καταπολέμησις τῶν ζιζανίων καὶ ἀσθενειῶν. 4) Ἡ οικονομικὴ ἄποψις τῶν μεθόδων ἀποξηράνσεως, διαλογῆς, συσκευασίας καὶ συντηρήσεως. 5) Ἡ βιομηχανικὴ ἀξιοποίησις τῆς ὑπερπαραγωγῆς καὶ τῶν ὑποπροϊόντων. 6) Ἡ συγκαλλιέργεια. 7) Ἡ γεωργοοικονομικὴ ἔρευνα τῶν σταφιδικῶν περιοχῶν, πρὸς ὀρθὴν τοποθέτησιν τῆς σταφιδοκαλλιέργειας, ἐντὸς τῶν πλαισίων μιᾶς συνδυασμένης γεωργοκτηνοτροφικῆς καὶ δασοκομικῆς ἐκμεταλλεύσεως πρὸς καλύτεραν ἀξιοποίησιν τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ τῆς ἀγροτικῆς οἰκογενείας καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν οικονομικῶν κινδύνων, οὓς συνεπάγεται ἡ μονοκαλλιέργεια.

II. Καὶ τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα συνθέτουν τὴν «διάθεσιν», θὰ τὰ κατατάξωμεν εἰς τὰς αὐτὰς περίπου τρεῖς ομάδας, εἰς τὰς ὁποίας ἀνέλυσαιμεν τὴν παραγωγὴν καὶ τοῦτο πρὸς εὐκόλου παραλληλισμὸν μεταξὺ τῶν Α'. Ποσότης. Β'. Ποιότης. Γ'. Κόστος.

Α'. Εἰς τὴν πρώτην ομάδα ἀνήκουν οἱ παράγοντες ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐπηρεάζουν τὴν διάθεσιν, διαμορφώνοντες ἐκάστοτε τὴν προσφορὰν καὶ τὴν ζήτησιν, ὅπως: 1) Ποσότης διεθνoῦς καταναλώσεως καὶ παραγωγῆς. 2) Ὑψος παραγωγῆς ἀνταγωνιστῶν, ὕψος ἡμετέρας παραγωγῆς. 3) Διαφῆμισις τῆς Ἑλληνικῆς σταφίδος. 4) Οἰκονομικαὶ σχέσεις μετὰ καταναλωτρίας χώρας. 5) Οἰκονομικὴ κατάστασις τῶν παραγωγῶν, κοινωνικὴ σκοπιμότης κ.λ.π.

Β'. Εἰς τὴν δευτέραν ομάδα ἀνήκουν οἱ παράγοντες οἱ σχετιζόμενοι μετὰ τὴν διάθεσιν, συναρτῆσει τῆς ποιότητος: 1) Ἀπαιτήσεις ὡς πρὸς τὴν ποιότητα τῆς καταναλώσεως. 2) Προσφερομένη ποιότης ὑπὸ ἄλλων χωρῶν. 3) Προσφερομένη ὑφ' ἡμῶν ποιότης.

Γ'. Εἰς τὴν τρίτην ομάδα ἀνήκουν οἱ παράγοντες οἱ σχετιζόμενοι μετὰ τὴν διάθεσιν συναρτῆσει τοῦ κόστους παραγωγῆς: 1) Διεθνῆς ἐπίπεδον τιμῶν βάσει προσφορᾶς καὶ ζήτησεως. 2) Κόστος παραγωγῆς εἰς ἄλλας χώρας. 3) Κόστος παραγωγῆς παρ' ἡμῖν. 4) Εὖρος ἀνοίγματος μετὰ τὸν κόστους παραγωγῆς καὶ τιμῆς διαθέσεως. 5) Κοινωνικὴ σκοπιμότης προστασίας τοῦ προϊόντος καὶ ἔθνικαὶ δυνατότητες ἐφαρμογῆς αὐτῆς.

Ἡ διερεύνησις τῶν θεμάτων, ἀτινα ἀνάγονται εἰς τὴν παραγωγὴν ὡς τ' ἀνεπιτύξαμεν ἀνωτέρω, ἀνήκει ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸ πεδῖον ἀρμοδιότητος ἐνὸς γεωργικοῦ Ἰνστιτούτου, ἐπιφορτισμένου μετὰ τὴν ἔρευναν τῆς σταφίδος. Ἐπίσης ὁμοῦ καὶ ἐκ τῶν παραγόντων, ἐκ τῶν ὁποίων ὡς εἶδομεν, ἐξαρτᾶται ἡ διάθεσις τῆς παραγωγῆς. Οἱ δύο βασικώτεροι ἐξ αὐτῶν, ὁ τῆς ποιότητος καὶ τοῦ κόστους παραγωγῆς, ἀνάγονται εἰς τὴν σφαῖραν ἀρμοδιότητος ἐνὸς γεωργικοῦ Ἰνστιτούτου ἐρέυνης.

Ἀλλὰ, ἡ διερεύνησις ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων παραγόντων, μεμονωμένου, δὲν πρόκειται νὰ δώσῃ ὠλοκληρωμένην τὴν λύσιν ἐνὸς πολυσυνθέτου προβλήματος, ὡς τὸ τῆς σταφίδος, τὸ ὁποῖον θὰ ἡδυνάμεθα νὰ παρομοιάσωμεν μετὰ μίαν ἐξίσωσιν, τῆς ὁποίας τὸ δεύτερον μέρος εἶναι μία συνάρτησις πολυαρίθμων μεταβλητῶν, βιολογικῆς καὶ οἰκολογικῆς φύσεως ἅψ' ἐνὸς καὶ οἰκονομικοκοινωνικῆς φύσεως ἅψ' ἑτέρου.

Ἄνα πᾶσαν στιγμὴν τροποποιήσις μιᾶς τῶν μεταβλητῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπεισέρχονται εἰς τὸ σταφιδικόν πρόβλημα, δυνατόν νὰ συνεπάγεται ἀλλαγὴν εἰς τὰς ἀπόψεις μας ἐπὶ οἴουδ' ἴσως τῶν ἐρευνηθέντων θεμάτων.

Οὕτω π. χ. αὔξησις τῆς παρα-